ప్రతీకారం

'వీరాజీ'

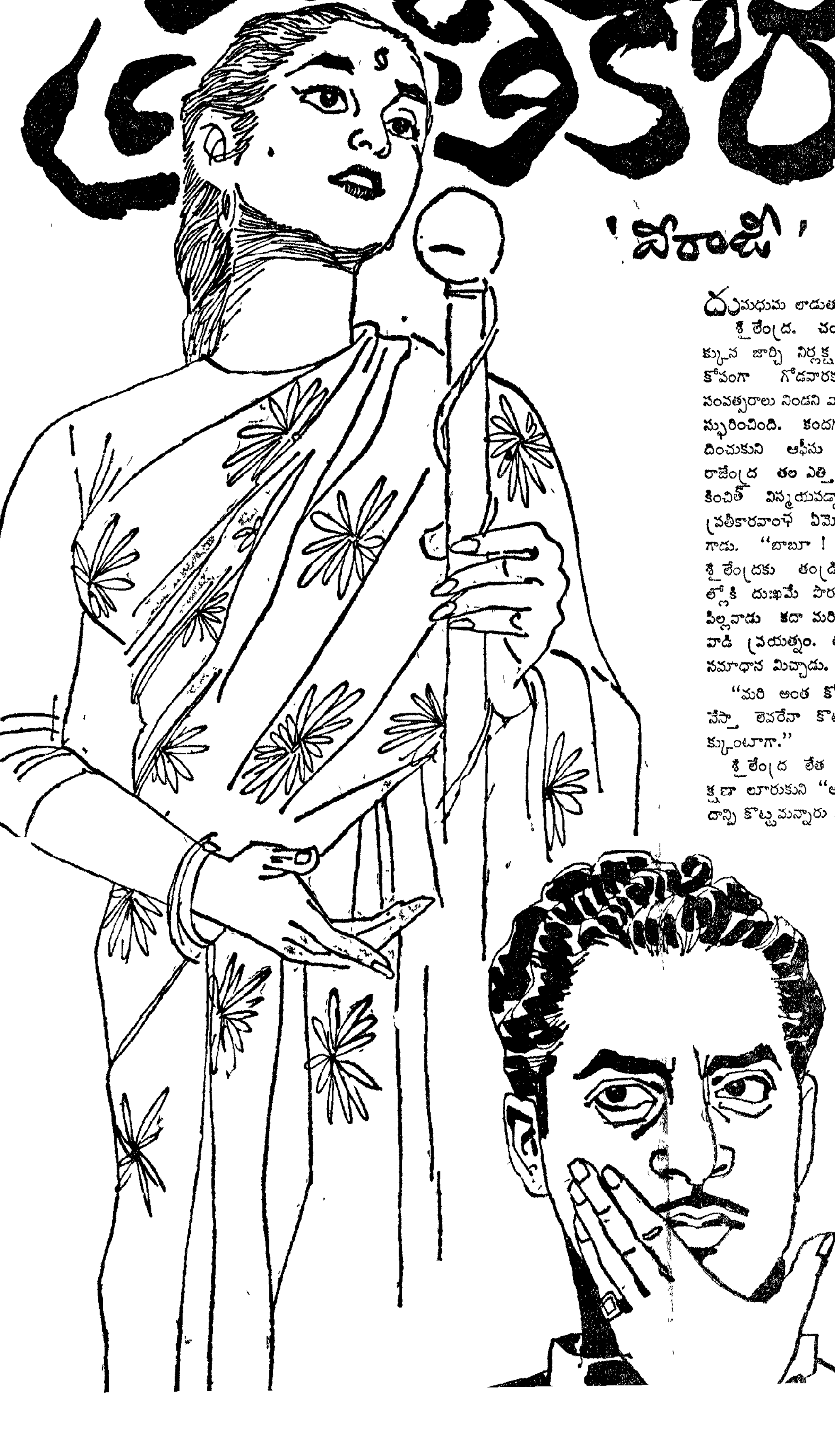

ధుమధుమ లాడుతూఉన్న మొహంతో వచ్చాడు శైలేంద్ర. చంకనున్న పుస్తకాలనంచీ గబుక్కున జార్చి నిర్లక్ష్యంగా బీరువా మీదికి విసిరి కోపంగా గోడవారకువెళ్లి నించున్నాడు. ఏడు సంవత్సరాలు నిండని వాడి పసి మొహంలో కాఠిన్యం స్ఫురించింది. కందగడ్డలా కందిపోయిందది. తల దించుకుని ఆఫీసు కాగితాలు చూసుకుంటున్న రాజేంద్ర తల ఎత్తి కొడుకు అలక గమనించి కించిత్ విస్మయుపడ్డాడు. వాడి కళ్లల్లోని తీవ్ర ప్రతీకారవాంఛ ఏమోనని అనునయంగానే అడిగాడు. "బాబూ ! మాస్టారు కోప్పడ్డారా ?" శైలేంద్రకు తండ్రి సానుభూతితో కనుకొలకుల్లోకి దుఃఖమే పొర్లుకు వచ్చింది. ఐతేనేం మగపిల్లవాడు కదా మరి. దర్పమే పుంజాకుందామని వాడి ప్రయత్నం. తండ్రికి తల అడ్డంగా తిప్పి సమాధాన మిచ్చాడు.

"మరి అంత కోప మెవరి మీదరా ! ... బళ్లో నేస్తా లెవరేనా కొట్టారా .... చెప్పు నేను కనుక్కుంటాగా."

శైలేంద్ర లేత పెదవులు వణికాయి. రెండు క్షణా లూరుకుని "అదికాదు నాన్నగారూ ! మాష్టరే దాన్ని కొట్టమన్నారు .... అదేమో .... అదేమో ..."

వాడికి చిన్నతన మనిపించింది కాబోలు పూరుకున్నాడు. రాజేంద్ర లేచి వెళ్లి వాడి బుగ్గలు పుణికాడు. కుడి చెంపకంటే ఎడం చెంపఎర్రగా కందిపోయింది. తండ్రి మనస్సు చివుక్కుమంది. "అదెవర్రా! .... మాస్టారి కేం పోయే గాలం ? ఎందుకు కొట్టమన్నాడూ ...."—పార్వతి ఆందోళన వ్యక్తపరుస్తూ వచ్చింది. ఎట్టకేలకు శైలేంద్ర ఒప్పుకున్నాడు. "నాకు సదహారో ఎక్కం రా లేదూ .... మరి వందన కేమో వచ్చింది.... అందుకని...." వాడికి తల్లిని చూచే సరికి మరి దుఃఖం ఆగింది కాదు. పార్వతి గుండెలకదుముకుంది. "అందుకని నిన్ను

పదహారో ఎక్కం రాలేదు. శిక్షగా మాస్టారు అమ్మాయి చేత దవడ వాయగొట్టించారు. అవమానం, సిగ్గు, బాధ—శైలేంద్ర ఏడుపు మొహంతో ఇంటికి వచ్చాడు. అంతా తండ్రి పోలికే.

"కాని మన వాడి దవడ కందగొట్టిన ఆ చిన్నది మాత్రం నీ వంటిది కాదు" అని మెచ్చుకున్నాడు రాజేంద్ర పార్వతిని.

"ఎందుకంటే మనవాడి ఎడం చెంప కంది పోయింది... నీది పుర చేతి వాటమాయె!"

పార్వతి ఏమంటుంది?" రేపు కోడలువచ్చాక చూద్దాం..."

దానిచేత కొట్టించాడన్నమాట."—ఆమె మాస్టారుని తిట్టుకుంది.

రాజేంద్రకు సంగతంతా అర్థమైపోయింది. "ఒరే బాబూ! రేపు నీవు దాని దవడ పళ్ళు రాల గొడుదువులే .... ఇవాల్టికి వూరుకో .... అదెవరో .... మీ అమ్మలాంటిది కాబోలు" అన్నాడు కొడుకును బుజ్జగించి, అదే సందన్నట్లు, భార్యను కొంటెగా వీక్షించి.

"వాడికి బుగ్గ ఎలా కందిపోయిందీ చూసే మీరు నవ్వుతా రేం?" అంటూ పార్వతి వాడి నెత్తుకుని వంటింట్లోకి నడిచింది.

రాజేంద్రకు కాగితాలమీద నిలవలేదు మనసు. అతగాడి పెదవుల మధ్య మందహాస మున్నది. మనస్సు వెనక్కు పరుగెత్తింది. పాతికేళ్లనాటి స్మృతి చిత్రాలు మెదిలాయి.

రాజేంద్రకు ఏడో ఏడో, ఎనిమిదో ఏడో అది. ఐదో క్లాసు: మాస్టర్లందరిదీ ఒకటే తత్వము. వాళ్ల వద్దతులకు వ్యాకరణసూత్రాలకూ మార్పూ కూర్పూ అసాధారణమే. రాజేంద్రకు లెక్క రాలేదు. వున్న ముగ్గు రాడపిల్లల్లో ఆరేళ్ళ పార్వతి ఉడుత పిల్లలా యిట్టే వచ్చి "ఇదోనండీ" అంటూ చూపెట్టేసింది లెక్క.

"శేష్! యీ లెక్క చెయ్యలేని వాళ్ళందరికీ నువ్వు చెంపలు వెయ్యి .... బుద్ధేనా వస్తుంది ...." అన్నారు మాస్టారు. పార్వతికి హుకుం ఇచ్చేశారు.

అప్పటికీ రాజేంద్ర ధైర్యంగానే ఉన్నాడు. "నిన్ననే గదా దాన్ని నేను ఎక్కాలు రాపోతే మాస్టారు కొట్టమంటే చిటికవేసి వూరుకున్నాను. అది మాత్రం నన్ను కొడుతుందా"ని. రెండు జేబుల్లో రెండు చేతులు పెట్టుకుని నించున్నాడు—నిక్కరు జారిపోకుండా కడుపు వూరించి. పార్వతి మొట్టమొదట రాజేంద్ర దగ్గరకే వచ్చింది. ఆ యీడులో మగపిల్లలకంటే ఆడపిల్లలే కాస్త జబరుగా, ఏపుగా ఉంటారుకదా!

ఎడంచేతి వాటం పార్వతిది.

రాజేంద్ర కుడి చెంప చెళ్ళుమంది.

ఎంత శౌవిని ప్రదర్శిస్తే మాత్రమేం? పసివాడు కదా! భూమిని పచ్చగా చూసి గ్రుడ్లనిండా నీరు నింపుకున్నాడు — ఆ క్షణంలో రాజేంద్రకు పార్వతికి పీకేపిసికేద్దామన్నంత కసి వేసింది. కాని యీ ధర్మరాజులాగ ఎదుటనే పేప రువ్వుతో సహా నరసింహమ్మాస్టారు. ఆయునకు కోపం వస్తే 'నర' పదార్థం పూర్తిగా లోపిస్తుంది. ... సింహమే మిగులుతుంది.

రాజేంద్రకు ఆ వేళంతా పార్వతిని చితక తన్నేయాలని మాస్టారి కాళ్లల్లో సీసప్పెంకులు గుచ్చెయ్యాలనీ తలంపులే. ఇంటికి వచ్చి వెక్కి వెక్కి ఏడ్చాడు. ఆ రాత్రి కలలో బడి — బడిలో తను మాస్టారు! నరసింహం మాస్టారేమో పిల్లాడు — పార్వతి తనకు లెక్కచేసి చూపించింది. తనేమో "వాడ్ని దవడ వాయగొట్టు" మన్నాడు అచ్చం నరసింహం మాస్టారి కేసి, నరసింహం మాస్టారిలాగే చూసి — పార్వతి "చిత్తం" అంది తను చూసిన అల్లాఉద్దీన్ సినిమాలో అల్లాఉద్దీన్ భూతం తెచ్చిన దేవకన్యలాగ — అంతే చెళ్ళుమంది నరసింహం మాస్టారి దవడమీద. కాని రాజేంద్రకు కసి తీరలేదు. అసలు తను పార్వతిని దవడవాయ గొట్టాలి. దాని జెడ యింత పొడుగ్గుంటుంది. దాన్ని దొరక పుచ్చుకుని .... దాన్ని దొరక పుచ్చుకొని .... ఐతే ఆ కల మాత్రం రాలేదు. రెండు రోజులు తగిలిన దెబ్బకంటే మిన్నగా పసిహృదయం దెబ్బతిన్నదేమో జ్వరం వచ్చింది.

జ్వరం వదిలి రాజేంద్ర బళ్లోకి వెళితే మాత్రం? పార్వతి రాలేదు — రాజేంద్రకి పార్వతి ఏమయ్యిందీ అన్న జిజ్ఞాస పీడించింది. "పార్వతి నాన్నగారు బదిలీ అయిపోయారు .... అది గూడా మాస్టారికి చెప్పిపోయింది. .. మాకందరికీ జేజేలు చెప్పింది..... మరి నువ్వు రాలేదుగా. నువ్వొస్తే....యిదో యీ చాకలేటు యిమ్మంది"— మరియమ్మ చెప్పింది .... రాజేంద్ర మొహం చూసి ఆ పిల్ల జాలిపడ్డది. రాజేంద్ర తీవ్రమైన కళ్లల్లో ప్రతీకార వాంఛ — బహుశా యివాళ శైలేంద్ర కళ్ళల్లోని అవమానం లాంటిదే — చూసి మరియమ్మ కంగారుపడ్డది. "పోనిలే రాజా! నీ నేస్తం నే నుంటాగా" అంది — రాజేంద్ర చాకలేట్ పుచ్చుకుని విస్సిరి నేలని కొట్టాడు — మరియమ్మ తనను కాని తంతా డనుకుందో యేమో — పారిపోయిం దక్కడి నుంచి.

అసలైన ప్రత్యర్థి ఎదుట లేకపోవడంతో, రాజేంద్ర మనస్సు, నరసింహమ్మాస్టారి పిడుడా సీసత వహించింది, కాని పార్వతిని మాత్రం వెదుకుతూనే ఉంది. ఆటు తర్వాత రాజేంద్ర హైస్కూల్లో చేరాడు — వాళ్ళ నాన్నగారికి బదిలీ ఐతే కాకినాడలో కాలేజీలో చేరాడు. అతగాడు మాత్రం, పార్వతిని వెదుకుతూనే ఉన్నాడు. నరసింహమ్మాస్టారునే అడిగాడు ఐదోక్లాసుపాసవుతూఉన్నప్పుడు 'పార్వతీ వాళ్ళూ ఏవూరు వెళ్లారని?'—ఆయన బహుశా రాజేంద్ర చూడగా నవ్వడం అదే మొదటి సారి— "కాకినాడరా .... ఏం వెడతావా!" అన్నాడు నవ్వుతూను.

తన క్లాసుమేట్లు ముగ్గురు అమ్మాయిలు — ఐతే ఎవరి పేరూ, పార్వతి కాదు. ఎవరి బుగ్గ మీదా తేనె రంగు పుట్టుమచ్చ లేదు. రాజేంద్ర అన్నీ మర్చిపోయాడు. ఆఖరికి నరసింహమ్మాస్టారి మొట్టికాయలు కూడా మర్చిపోయాడు కాని పార్వతి బుగ్గమీద పుట్టుమచ్చ మాత్రం గుర్తుండి పోయింది. కొడితే చెంపమీదే కొట్టాలితను. కాని పార్వ తెక్కడ?

తన దవడ వాయ గొట్టింది గనక తనకి జ్ఞాపకం ఉంది — మరి ఆ పిల్లకి ఏం జ్ఞాపకం ఉంటుంది — అదీగాక తనెంత మారిపోయాడు— ఉంగరాల జుట్టు వచ్చేసింది. మొహంమీద మీసం, గెడ్డం పెరిగి పోయాయి—"నా మొహాన ఏ పుట్టుమచ్చా లేదాయిరి"—అని ఎప్పుడేనా పైలా పచ్చీసులో ఉన్న రాజేంద్ర తలపోసేవాడు.

కాని పార్వతి మాత్రం తటస్థపడలేదు.

ఐతే: ఒకనాడు దైవికమైన సంఘటన ఒకటి జరిగింది. ఇంటర్ కాలేజియేట్ డిబేట్లు జరిగాయి, రాజేంద్ర ఫైన లియర్‌లో. అవి ఏ ఏడాది జరగవు గనక? కాని రాజేంద్ర ఆ ఏడాది తన కాలేజీ తరపున ప్రతినిధిగా ఎన్నికయ్యాడు.

స్ఫురద్రూపి, మాటకారి, వీటికి తోడు వినమ్రుడు, రాజేంద్ర—అటువంటి అభిప్రాయం కాలేజీలోని అమ్మాయిలకు స్థిరం వుందని ఎవరి నమ్మకం ఎలా ఉన్నా, తను నమ్మేవాడు రాజేంద్ర. ఇందులో ఒక్కతె పేరు పార్వతి. ఐనా, సాచి లెంపకాయ కొట్టి—ఆనక క్షమాపణ చెబుదా మనుకునేవాడు రాజేంద్ర. రాజేంద్రకీ నవ్వు వచ్చేది— తనలోని యీ విపరీత ప్రతీకారవాంఛకు.

విశాఖ కాలేజీ నించి ఓ అమ్మాయి డిబేట్‌కి వచ్చిందంటే—అదో విశేషమై పోయింది మిగతా టీములకు. మాటాడ్డంకంటే, మజాగా ఆలోచించడంలోనే గడిపేశారు కొందరు.

వేదిక మీదకు టీముల నాహ్వానిస్తున్నప్పుడే మొదటిసారి కంట బడింది ఆ ఏకైక నారీ ప్రతినిధి. వెన్నెలలాంటి తెల్లని చీరెలో చందమామలాంటి మొహం. దానిమ్మ పువ్వులాంటి నోరు. ఆ చంద్రవదన మొహాన తేనె రంగు పుట్టుమచ్చ విద్యుత్ కాంతిలో మిలమిలా మెరుస్తున్నది. అదీ ఎంత? కందిబద్దంత! రాజేంద్ర ఉలిక్కిపడ్డాడు. పార్వతి కాబోలు— మరి యీ రతీదేవికిన్నూ, అతని హృదయ ఫలకం మీది లాగూ గాను పార్వతికీ పోలిక లెలా కలుస్తాయి! రాజేంద్రకు అద్దాన

పడిన పాదరసంలాగ మనసు నిలకడ తప్పింది. 'స్త్రీలకున్నా పురుషులతో సమాన హక్కులు కావాలి' అంటూ వాగ్యుద్ధం జరిగింది, వేదికమీద. జలపాతంలాంటి ఉధృతంలో మాటాడుతూ ఉండటం అంతలో అధ్యక్షులు "టింగ్" మని బెల్లు కొట్టటం—అక్కడి కది సమాప్తం. జనం గొల్లు మనడం.

రాజేంద్ర ఎడమ మాత్రం ఈ పార్వతి ఎడమ చెయ్యి పాటం పార్వతి అవునా కాదా ? .... తనేం చెయ్యాలి .... మరి దవడమీద యీ పిల్లని కొట్టడం అంటే మాటలా ? పురుషుల హక్కుల గొడవ మాటకేం గాని — స్త్రీల కున్న ప్రత్యేక హక్కుల సంగతి తనకు తెల్సును కదా — ఆ పిల్ల ముఖమల్ చెప్పులు తొడుక్కుంది కూడాను. శాటిన్ లాంటి ఆ చిన్న దాని బుగ్గలమీద తను ?—రాజేంద్రకు యిన్ని సంవత్సరాలుగా నాటిపోయిన పగ—కసి అంతా నాటితో, చేత వేసుకున్న ఆల్కాహోలు చుక్కలాగ కరిగిపో సాగింది.

"ఆ విల్లంది తదగణ్యానంత ...." అన్నట్లు సత్యభామ విల్లు సంధిచే పోజులో మైకును పట్టు కుని వించున్నది మిస్ పార్వతి .... సభ మెడ రిక్కించింది—సెలయేటి తుళ్లింతలు ఆమె పలుకులు. జలపాతపు ఉధృతం కాదు—జనం ఓహ్ ! చప్పట్లు !—అందులోకీ విద్యార్థినీ జనం చప్పట్లు—తర్వాత మిస్టర్ రాజేంద్ర .... రెండు పార్లు ఎనౌన్సు చేస్తేగాని తన కుడి చెంప తడుము కుంటూ ఉన్న రాజేంద్రకు తెలివి రాలేదు.

"ఎవ రొద్దన్నారు ? స్త్రీలకు పురుషులతో సమాన హక్కులు—" అదీ ఆరంభ వాక్యం రాజేంద్రది. విస్తుపోయా రంతా. ప్రతివాదిస్తు న్నాడా యితగాడు ?— "యూ ఆర్ టు టాక్ ఎగ్నెస్ట్"—జనం చప్పట్లు ! రాజేంద్ర చలించ లేదు. అతని తుమ్మెదల దండు లాంటి ముంగు రులు విద్యుత్కాంతిలో మెరుస్తున్నాయి.

"ఈ దేశంలో స్త్రీల కున్న ప్రత్యేక హక్కులు వదులుకుంటామంటే ఎవరు కాదన్నారు సమాన హక్కులు ? — తప్పకుండా నేటినుంచి; బస్సుల్లో ప్రత్యేక సీట్లు తీసెయ్యండి—తీసెయ్యండి రైలు బళ్లలో ఆడవాళ్ల పెట్టెలు—మగవాళ్ల పెట్టెల మీద కూడా రాయండి మగవారికి మాత్రమే అని —కలాశాలల్లో ఆడపిల్లల కెందుకు ప్రత్యేక విశ్రాంతి గదులు ? ఉంటారా ? వారున్నా, పురుషులకు మల్లే చింతచెట్ల క్రింద లీజర్ అవర్సులో—ఎందుకయ్యా వారికి సగం రేట్లు. విశ్వవిద్యాలయం బస్సుల్లో ? — వారికీ సమాన హక్కు లివ్వండి పాపం ! ...." నటన గూడా ఉంది రాజేంద్ర దగ్గర .... సాగించాడు వాదన. "యీ ప్రత్యేకతలు వద్దా ? ఏమో నే ననుకోను. ఉత్త మన రొదనే గాని స్త్రీలు సమాన హక్కులు కోరుతారని — వాళ్లకే అవన్నీ కావలసి వస్తే కొన్ని వదులుకోవాలి—మన ఆదిశక్తి పేరు మార్చాలి—మన భరతమాత నామధేయమున్నా మార్చాలి—హరి భగవాన్ ! వారు కనడం మానేస్తే మనం — యింపాజిబిల్ విధాత, తీర్చవలసిన యీ చిక్కును సోదరీ మణులు—ఆఫ్టర్ ఆల్ మగవాళ్లం

సంసారమాధురి

కొమరగిరి వేంకటసుబ్బారావు

సతి వదన పూర్ణిమాచంద్ర చంద్రికా ప్ర
సారమునకును సంసార సలిల రాశి
యుబికి యుప్పొంగదే యట్టి యువతి మణి వి
లాస సంసారములకును లంతె గాదె.

అరయ ముద్దులొల్కు ప్రియురాలి మనోజ్ఞ ముఖాబ్జ చంద్రికా
వారము ,చంచలంపు చెలువారు కనుంగవ లేమెఱుంగులుకా,
తారక దంతకాంతుల వితానము, నవ్వుల వెల్గులుండ, సం
సారము నంధకారమయ సాగరమంట విచిత్రమయ్యెడిన్.

పయ్యెదలోని పుస్తెలు ప్రభల్ విరజిమ్మగ, జున్నదోయితో
కయ్యములాడు మేల్ పసిడి కంఠసరాలు వెలుంగు లీనగా
నయ్యలివేణిలోని పువు లల్లన తెల్లగ నవ్వుచుండ నా
తొయ్యలితోడ కాపురము దుఃఖపయోనిధి యెట్టులౌనొకో.

తరుణి దుస్తుల జలతారు తళుకుదళుకు
నీలిని బంగారు మెయి చాయ నైగనిగ్య
మామె మాటాడ రాలు ముత్యాల వెలుగు
లకును సంసార తిమిరంబు లడగకున్నె !

అట్టి చక్కని గార్హస్థ్య మవని దుఃఖ
సాగరమ్మని యనుట హాస్యంబు గాదె !

కవితాపోటీలో
బహుమతి పొందిన కవిత

కావలెను

ఒక తెలుగు పత్రికా కార్యాలయములో పనిచేసేందుకు చిత్రకారులు కావలెను. తెలుగు భాషాజ్ఞానం అత్యవసరము. పూర్తివివరములతో ఈ క్రింది విలాసమునకు వ్రాయకోరడమైనది.

బాక్సు నెంబరు W/21

C/o ఆంధ్రపత్రిక, మద్రాసు-1.

హోమ్ సినీప్రొజక్టర్ రు15/లకే

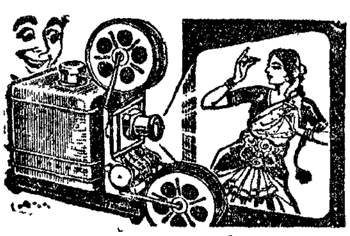

అద్భుతమైన గృహవినోద సాధనము కల్పన, సామానము, అద్భుతముగల సన్నివేశము లెన్నో యీ ప్రొజక్టరుతో మీ యింటియందే చూడండి. ఇది టార్చితో లేక ఎసి/డిసి ఎలెక్ట్రిసిటితో పనిచేయును. ఉపయోగించదగు ఫిల్ము 35 ఎం.ఎం. బొమ్మలు తెరపై సజీవముగా పలురంగులలో నటించును. మీకు ఆశ్చర్యము కలుగును ఆ సేకులు ఆకర్షింపబడుదురు. ధర రు 15/- 40 అ॥ ఫిలిం 4' × 3' సైజు స్క్రీను. దాని పనిచేయించే విధము, ఫిలిములపట్టీ ఉచితం. పోస్టేజి రు 4-50 అదనం. డీలక్సు స్పెషల్ ప్రొజక్టర్ ధర రు 25/- 60 అ॥ ఫిలిం & 4' × '8 సైజు స్క్రీను. దాని పనిచేయించే విధము, ఫిలిములపట్టీ ఉచితం. పోస్టేజి రు 5 అదనం. అందరు కోరుచున్నారు! నేడే ఆర్డరు పంపండి.

HOLLYWOOD CINEMA CORP. (Regd.)
2194 Kalyanpura, Turkman Gate, (12)
DELHI-6.

మనల్నేమని అడుగుతారు ? నా రిప్పటికిమ్మా సమాన హక్కులు కావాలని—ఉన్న అంతస్థు నుంచి దిగజారుతా మంటె "వెల్కమ్ ! .... మనకు అభ్యంతరం నాస్తి .... నో అబ్జక్షన్"—యిలా అన్నప్పుడు రాజేంద్ర కొంటెగా పార్వతిని వీక్షించాడు. ఆ పిల్ల రెండు బుగ్గలు కంది పోయాయి. జనం చప్పట్లు మిన్ను ముట్టేయి !

రాజేంద్రకు పార్వతి తన నెప్పుడో దవడ మీద కొట్టిందన్న పగ పోయింది సరే—యిప్పుడు మరొక్కసారి కొట్టకూడదూ అనిపించింది—అంతలో రివ్వున రానే వచ్చింది పార్వతి. అయినా మళ్ళీ—ఉహూ .... లేదు—యింత మందిలో అలాంటిదేం చెయ్యదు ! ఎందుకేనా మంచిది .... రాజేంద్ర కుడిచేయి "ఎటెంషన్" తో ఉంచుకున్నాడు. "కంగ్రాచ్యులేషన్సు .... మీదంతా కుతర్కం .... ఉత్త దగాకోరు మాటలు ...." అభినందించింది రెండో ప్రయిజు మాత్రమే పుచ్చుకున్న పార్వతి—రాజేంద్ర నవ్వేశాడు. 'దవడ వాయగొడ్తారా ? మళ్ళీను—" పార్వతి "తెల్ల బోయింది. చక్రాలంతేసి కళ్ళతో యిలా చూసి 'ఎప్పుడు కొట్టే నేను ...." అన్నది అంతలో ఎవరో ఆ పిల్లను మరిద్దరాడపిల్లలు లాక్కుపోయేరు.

రాజేంద్రను అభినందనల పరంపర ముంచేస్తున్నా—"అన్నా ! పార్వతి మర్చిపోయిందే" నన్న మనోవ్యథ పీడించ సాగింది. ఏమయితే నేం పార్వతి మళ్ళీ అగుపించలేదు. తన ప్రతీకార వాంఛ మంత్రించినట్లు అదెప్పుడో పోయింది, సరే .... అందుకు ప్రతిగా వ్యథ మిగిలింది.

రాజేంద్రకు పార్వతి తన ఎదుట నిల్చింది క్షణమే అయినా, అదే అనుభూతి, ఎన్నో మధుర భావాలకు ప్రాతిపదిక అయ్యింది. అటుతర్వాత ఆర్నెల్లు గడిచాయి. డిగ్రీ వచ్చింది. ఇంట్లో "ఓ యింటి వాడివి" కమ్మని బలవంతమై న ఒత్తిడిమ్మొదలా సాగింది. రాజేంద్రకు మాత్రం పార్వతి తలంపు మొలకెత్తి మొగ్గ తొడిగి దినదిన ప్రవర్ధమానం కాసాగింది. అలనాడు దవడమీద కొట్టే ప్రతీకార జ్వాల రేపింది కాని—యీసారి హృదయం దోచుకుని కార్చిచ్చు నింపి మరీ వెళ్ళిపోయింది.

ఎవరితోనైనా అంటే ఏమంటారు ? నవ్వుతారు .... పిచ్చాడివిరా భాయ్ .... స్వప్నసుందరి కథ కాదురా జీవితం ! అంటారు. అందుకే రాజేంద్ర మూగ తపస్సు చేశాడు. మరి తపస్సు ఫలించదా !

ఒకనాడు : మద్రాసు హౌరా మెయిలు తన మామూలు ప్రకారం త్రిక్కిరిసి పరిగెడుతూ రాజమండ్రిలో ఆగింది. రాజేంద్ర అక్కడినుంచి అందులోకి భుజశక్తి, యుక్తి అంటే కిటికీలో నుంచి దూసుకోవడం వినియోగించి ఎక్కేశాడు. మెయిలు ఆ ప్రక్క స్టేషను కెళ్ళే లోపున—తన కాలూ చెయ్యీ ఎక్కడ నక్కడ ఉన్నాయని స్థిమిత పడడమే గాకుండా, మరో మంచివాడి ట్రంకు పెట్టెమీద కూచుండుకు సానుభూతి కూడా సంపాదించాడు. రాజేంద్ర కృతజ్ఞ నాళ్ళను కాస్సేపు మనసార తిట్టుకున్నాడు. కాస్సేపు ? ... మరి మనను తిట్టినట్లు పగవాళ్ళనున్నా తిట్టరుగా ! ఐతే తాను రైల్వేకు పగవాడా ? కాడు .... ఆత్మీయుడు. అందుకనే నాలిక్కరచుకుని ఆ ప్రయత్నం విరమించుకుని—పెట్టె కలయబార చూచాడు. అంతలో తళుక్కున ఒక్క మెరుపు మెరిసింది. ఆ విద్యుల్లత నన్నని కలువ కాడలా — అందరు పరపురుషుల మధ్య—ఎవరినీ తాకకుండా ఎల్లాగో మీది బల్ల అంచు పట్టుకుని, దివి నుంచి భువికి దిగు దేవకన్యలా నుంచుంది. రాజేంద్రకు కెవ్వుమని కేక వేద్దా మన్నంత ఆనంద మయ్యింది. పార్వతి ! .... ఎవరా సుందరి .... పార్వతి !! .... అమాంతం ఎగిరి గెంతేసి .... అయితే రాజేంద్ర అంతలో మేల్కొని, ఆ అమ్మాయి తనను గుర్తించిన, చిరునవ్వందుకుని — తను దిగ్గన లేచి — "ప్లీజ్ యిటు కూచోండి" అన్నాడు. పార్వతి "మరి మీరో" అన్నది. నేను మీ "ఉద్యోగం పుచ్చుకుంటా" నన్నాడు నవ్వుతూ .... ఆమె బుగ్గమీది లేనెరంగు పుట్టుమచ్చను తనివిదీరా వీక్షించి....

అటు తర్వాత ప్రయాణమంతా ప్రేమాయణమే అయ్యింది. అప్పటి ప్రయాణమే వాళ్ళ ప్రేమకు నాందిఐ, అనక ప్రస్తావన నవ్యంగా ముగిసి (అదృష్టం కదా) ఈ సంసార నాటకం రక్తి గట్టింది. మరి శైలేంద్ర అందుకు ప్రత్యక్ష నిదర్శనం కదా.

రాజేంద్రకు గతమంతా ఎదను దూరి కితకితలు పెట్టింది. తన ప్రతీకార వాంఛ ఆఖరికి పార్వతి బుగ్గమీద చేతో గాక నోటితో తీర్చుకోవలసి వచ్చినందుకు, అతగాడు ద్వైవాన్నభినందించుకున్నాడు.

రాజేంద్ర అంతా నెమరు వేసుకుని ఉలిక్కిపడ్డట్లు "పారో" అన్నాడు. "అదేమిటండీ" అంటూ సంరంభంగా వచ్చింది పార్వతి. ఆమెను గాభరా పెట్టినందుకు సిగ్గుపడి "ఉహూ ! మరేం లేదు....మన శైలేంద్ర దంతా నా పోలికే" నన్నాడు.

"ఛెస్ ! సరిపోయింది ! యిదా మీ పరిశోధన." కిలకిలా నవ్వింది పార్వతి.

"అంతేనా యింకా ఉంది" చిలిపిగా నవ్వాడు రాజేంద్ర. తన దగ్గరగా వచ్చిన పార్వతిని నడుం చుట్టూరా చెయ్యి వేసి దగ్గర లాక్కుని .... చెవి దగ్గరగా రహస్యం చెప్పేవాడిలా మొహం పెట్టి అన్నాడు. "మనవాడి దవడ కందగొట్టిన ఆ చిన్నది మాత్రం .... నీ పోలిక కాదు .... ఎందుకంటే మనవాడి ఎడం చెంప కందిపోయింది .... నీది పుత్రచేతి నాటమాయె .... "

భర్తని విడిపించుకుని కందిపోయిన చెక్కిళ్ళు సొట్టలువడగా నవ్వి .... "పొమ్మండి .... రేపు కొడలు వస్తే కుడిచేత వాయిస్తుంది లెండి మీ దవడ కూడా" అంటూ .... శైలేంద్రతో "వస్తున్నారా బాబూ ! యిదో యిక్కడ మీ నాన్నగారు అంతా మువ్వు ఆయన పోలికేనుట .... అంటూ గర్వపడుతున్నారు .... " అన్నది.

"మరి గర్వమే .... మనిషికి సంసారం స్వర్గతుల్యమైతే యింక కోరదగిం దేముంది" అనుకున్నాడు తృప్తిగా కళ్ళు మూసుకుపోయే ముందు రాజేంద్ర. ★